

ای شبیه پیغمبران

ای امید همه جهان مهدی (عج)
آخرین مرد خاندان مهدی (عج)
قائم و صاحب الزمان مهدی (عج)
زچه روگشته ای نهان مهدی (عج)
قاشه سالار کاروان مهدی (عج)
یار و محبوب عاشقان مهدی (عج)
ای توسقای تشنگان مهدی (عج)
قله اوج بیکران مهدی (عج)
مه زیبای آسمان مهدی (عج)
رد پایت به کهکشان مهدی (عج)
نروی از دل و زجان مهدی (عج)
ساکن قلب شیعیان مهدی (عج)
که بود سورر جهان مهدی (عج)
که زبان الکن است ازان مهدی (عج)
نام پاکت به هربیان مهدی (عج)
ذکر نامت به هر مکان مهدی (عج)
اول از مکه آن زمان مهدی (عج)
آید آن روز بی گمان مهدی (عج)
 بشکنی پشت ظالمان مهدی (عج)
بستانی چو دادشان مهدی (عج)
کاخ ظلم ستمگران مهدی (عج)
 بشکنی ناو و ناوگان مهدی (عج)
اولین خیل یاوران مهدی (عج)
نیزه و تیر و هم کمان مهدی (عج)
از عدالت همه جهان مهدی (عج)
زین سبب جمله دشمنان مهدی (عج)
باشد از جمله ابلهان مهدی (عج)
مسجد سهله، چمکران مهدی (عج)
یا زمینی به غیر آن مهدی (عج)
بین دریای بیکران مهدی (عج)
همه بهرت دعا کنان مهدی (عج)
به فدای توانس و جان مهدی (عج)
اشک شوقم به دیدگان مهدی (عج)
رخ زیبای مه نشان مهدی (عج)
که چنین کردم و چنان مهدی (عج)
گشته اینک چوشاعران مهدی (عج)
تو بیا وز غم رهان مهدی (عج)
الامان الامان امان مهدی (عج)
نتوانم کنم بیان مهدی (عج)
نیمه شب تا سحرگاهان مهدی (عج)

ای شبیه پیغمبران مهدی (عج)
ای گل یاس آل پیغمبر
در زمانه بقیه الهی
توکه خلقی در انتظارت هست
در بیابان چو رهنما می تو
عشق روی تو عالمی دارد
در کویری که آب پیدا نیست
مخزن گنج و راز پنهانی
ای تو خورشید پاک و نورانی
شب چودر آسمان نظر فکنم
غیبت گرچه گشته طولانی
روشنی بخش هر دل تاری
من چه گوییم زوصف آن مولا
لایق وصف تو نه من باشم
گشته ورد زیان هر ذاکر
هر زمان محفی شود برپا
ای سوار عرب که می آیی
لحظه انتظار نزدیک است
تابه شمشیر عدل وداد آن روز
همه مستضعفان کنی دلشاد
هر چه محکم تواوارگون سازی
ای که با قدرت خداوندی
سیصد و سیزده تن از خوبان
گرچه باشد سلاح یا رانت
پرکنی شرق و غرب عالم را
کینه در دل گرفته اند از تو
هر که باور ندارد این معنی
روی تودر کجا توان دیدن
توبه بطحا و کوه رضوایی
یا مکانت جزیره حضراست
هر کجایی به جان سلامت باش
سر وجاتم فدای آن مه رو
دست حاجت برآورم سویت
چه شود گربه من نمایانی
از تودارم امیدی از بخشش
من حمیدم که بس گنه کارم
گشته ام از غم چوبوتیمار
خشته از رنج روزگارانم
دارم اندر درون دل دردی
تا شفایم دهی بگوییم شعر